

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3926/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Компанија Нови Дом д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Јелена Милић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Божиновић, адвокат из ..., ради сметања поседа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 3488/16 од 24.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 3488/16 од 24.11.2016. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 3488/16 од 24.11.2016. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 8827/15 од 15.12.2015. године, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 17.500,00 динара. Решењем Првог основног суда у Београду П 8827/15 од 20.09.2016. године, исправљено је решење Првог основног суда у Београду П 8827/15 од 15.12.2015. године, тако што је у изреци уместо износа 17.500,00 динара, наведен износ од 18.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 3488/16 од 24.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено је првостепено решење исправљено решењем Првог основног суда у Београду П 8827/15 од 15.12.2015. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепеног решења, тужена је благовремено изјавила ревизију у делу који се односи на трошкове поступка, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као о изузетно дозвољеној.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, које не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужена побија другостепену одлуку о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић